

Vore rødder

Frits Larsen - [Luthersk Missionsforenings Højskole](#) Hillerød 1923-62.

I de tørre tider opdages der, om man har rigtig rod eller ej. Det er tørre tider i dag. Da må vi besinde os på de værdier, vort liv er forsænket i.

Ethvert menneske har sit rodnet, men det er ikke lige stærkt udviklet og en hel del er nærmest rodløse, fordi de er revet løs fra deres naturlige sammenhæng og vokseplads.

I kender disse mennesker. De er rastløse, har ikke hjemme blandt de troende, ikke blandt de gudsfornægtende. De søger fornøjelse – men ved, at de har ikke hjemme der. Og så er de hos troende, men der har de heller ikke rod. De er på hvert elevhold, og ved hvert elevmøde. Det kan forme sig så vidt forskelligt.

Den levende plante er afhængig af sin rod. Som rodnet så krone. Roden er træets skjulte kilde suger jordbundens kraft efter hemmelighedsfulde love. Den udsøger selv det, der behøves, men tager også giftstoffer. Rodsystemet står i grundvandet.

Et træ og enhver plante må binde sig fastere og fastere – ved storm.

Vi har rod i noget afprøvet. Tiden er moden til, at vi lader roden forsænke sig dybt i det overleverede. De gamle landemærker. De gamle vejvisere. Det gamle evangelium. En fornyelse for de gamle toner behøves. De gamle sange Ahnfelt, stærk tale om kristendom læse Rosenius.. Det er bl.a. denne højskoles opgave at hjælpe de unge til at få rødderne ned i værdier, som er prøvede, bærende og varige. De gamle lutherske og rosenianske grundværdier er endnu livgivende dybe brønde.

Kan være der skal fornyes i sprog, men bevares i kraft. Rodfæstet i Kristus. *"Retfærdiges rod rokkes aldrig"* Ordsp.12,3 Der gror ingen retfærdighed af denne jord. Vi kan tilsyneladende være retfærdige, enkelte mere end andre, men når Gud belyser os, ser vi, at vor *"retfærdighed er som et snavset klædebon"* (Es.64,5).

Guds retfærdighed er indplantet i slægten. Den er ubegribelig, men var åbenbar i Jesus – uangribelig helt igennem – uforanderlig over for os for Gud og i al evighed.

Guds hellighed er ført ind i slægten. I forsoningen mødes hellighed og kærlighed. I Jesus ser vi Guds hellighed. Når synd møder den, er den dømt. Men i Jesus kan en synder møde Guds hellighed. Deri, at Guds retfærdighed og hellighed er kommet os nær i Kristus ligger, at vi har fået vor livs rod ind i slægten.

Som den første Adam skilte os fra Gud, sådan er den anden Adam Jesus blevet genforening med Gud. Ved Jesus er synden sonet - en evig retfærdighed kommet for dagen til os. Verden i Kristi retfærdighed er som om Gud var i Kristus –

Vi var i Kristus – og der blev vi forligte uden tro – uden vor medvirken for at Gud kan retfærdiggøre - indpode i Kristus, hver som tror.

Du, som tror er i roden. Den skal aldrig rokkes. Den er uangribelig for Satan. Han har tabt for evigt. I Jesus vokser en ny slægt frem, som har navn efter ham.

Navnet Jesus blegner aldrig, tæres ej af tidens tand ...

Hvad Jesus var for Gud er han altid. Alle hans interesser er os. Han lever altid til at gå i forbøn for dem. Han er vort liv og kilde. Den som er podet ind i ham kan i sandhed sige: Der har jeg rod, derfra min verden går.

Fra ham oplever vi vort liv. Jesus er en klippe, som aldrig forandres. Han vil ikke slippe og ikke forlade dig. Det slipper aldrig op - det, han er for dig. Dine fald – skuffelser, dine nederlag – dine skiftende stemninger forandrer aldrig ham. Han lader dig grønnes i tørre tider. Han lader dig blomstre og sætte frugt til de grå hår. Han kan ikke blive træt. Der har jeg rod.